

DECIDES EUROPE

Prevenirea violenței de gen. Perspectiva tinerilor

Protocol de acțiune în cazurile de violență de gen asupra adolescenților

Noiembrie 2020

Protocol de acțiune în cazurile de violență de gen asupra adolescenților.

Proiectul European "DECIDES Europa - Prevenirea violenței de gen. Perspectiva tinerilor".

Coordonatorul tehnic al publicației: Asociația Trabe, Spania.

© Proyecto DECIDES Europe, 2020. Toate drepturile rezervate.

"Această publicație a fost finanțată de Programul Uniunii Europene Drepturi, Egalitate și Cetățenie (2014-2020). Conținutul publicației reprezintă doar opiniile și punctele de vedere ale autorilor și este responsabilitatea exclusivă a acestora. Comisia Europeană nu are nici o responsabilitate pentru utilizarea ce ar putea fi dată informațiilor conținute în publicație."

CUPRINS

INTRODUCERE.....	4
OBIECTIVELE GHIDULUI	5
CUI SE ADRESEAZĂ	5
METODOLOGIE DE LUCRU	5
TIPURI ȘI FORME DE VIOLENȚĂ BAZATĂ PE GEN	6
ETAPE DE ACȚIUNE	7
Proceduri existente	8
Situația 1. Victima raportează un caz de violență de gen.....	8
SITUAȚIA 2.- Detectarea și / sau observarea prin intermediul altor persoane	12
INTERVIURI.....	13
Interviul cu adolescenta/adolescentul victimă a violenței de gen.	13
Interviul cu familia elevei victimă.	15
Interviu cu presupusul agresor	15
Interviul cu familia agresorului	16
SPRIJIN PENTRU FAMILIA VICTIMEI	17
MUNCA CU ELEVII AGRESORI.....	18
STRATEGII ADECVATE DE INTERVENȚIE	19
ANEXA 1. Concluzii ale întâlnirilor tehnice	24
ANEXA 2. – Formular de identificare școlară.....	26
RESURSE SUPLIMENTARE PRIVIND VIOLENȚA DE GEN	27
Generale	27
Naționale	27

INTRODUCERE

Deși toți oamenii au dreptul de a trăi o viață lipsită de violență, convențiile internaționale precum Convenția privind drepturile copilului și legislația națională oferă o protecție specială copiilor și adolescenților.

Unitățile de învățământ sunt locuri destinate dezvoltării complete a copiilor, adolescenților și tinerilor, permițându-le să învețe moduri de viață sănătoase. Cu toate acestea, din păcate, astăzi aceștia sunt mai expuși riscului de a experimenta violență la școală, inclusiv violența de gen (GBV).

Violența este o problemă care implică adesea mai mulți factori sociali. Prin urmare, sunt necesare eforturi comune și coordonare între agențiile guvernamentale, societatea civilă și familii pentru a face față provocărilor și a împărtăși responsabilitatea violenței trăite de copii și adolescenți.

Protocoalele de prevenire, detectare și acțiune sunt un instrument util pentru combaterea violenței. Din acest motiv, ca parte a proiectului european „DECIDES Europe - Prevenirea violenței de gen. Perspectiva tinerilor”, entitățile partenere, Fundația Interarts, Asociația Trabe (Spania), Asociația Transcena (România) și Kivindemuseet (Danemarca) au pregătit un Ghid pentru prevenirea, detectarea și acțiunea în cazurile de violență în contextul educațional.

Acest document își propune să armonizeze o serie de acțiuni și să ofere un cadru comun pentru detectarea și acțiunea clară împotriva violenței de gen în rândul adolescenților, sprijinind și protejând întreaga comunitate educațională pentru a permite o educație de înaltă calitate.

Violența ia diferite forme, inclusiv fizice, psihologice și sexuale. Prin urmare, strategiile specifice de observare și cunoașterea semnelor de avertizare vor permite acordarea atenției și tratamentului specifice și adecvate fiecărui caz, inclusiv stabilirea compensațiilor, dacă este necesar.

Este important să ne amintim că părinții, tutorii și educatorii sunt responsabili pentru prevenirea violenței bazate pe gen și pentru protejarea integrității copiilor și adolescenților aflați în grija lor.

OBIECTIVELE GHIDULUI

1. Îmbunătățirea capacității personalului școlii de a detecta potențialele cazuri de violență bazată pe gen și de a contribui la construirea unor instrumente coordonate pentru detectarea precoce a violenței bazate pe gen în rândul adolescenților din școlile din Spania, România și Danemarca.
2. Unificarea terminologiei și conceperea de linii directoare de intervenție care vor servi la îmbunătățirea coordonării dintre școli și serviciile locale (poliție, servicii sociale și alte servicii municipale) pentru a face intervențiile în cazuri mai eficiente.
3. Crearea posibilității de intervenții rapide, dar nu grăbite. Acțiunea trebuie să fie continuă și neîntreruptă, chiar și atunci când o autoritate sau o persoană responsabilă nu răspunde, garantând protecția și respectarea drepturilor copilului în orice moment.

CUI SE ADRESEAZĂ

Profesioniștilor care lucrează și sunt în contact cu adolescenții în unitățile de învățământ formale și non-formale.

METODOLOGIE DE LUCRU

Acest ghid pentru protocoale standard de acțiune în școli a fost elaborat printr-un proces participativ cu implicarea unor specialiști cu experiență și responsabilități în domeniu și, de asemenea, se bazează pe cele mai bune practici existente.

Au avut loc trei întâlniri tehnice în Spania, România și Danemarca, la care profesioniștii din domeniul sănătății, educației și asistenței sociale au împărtășit cunoștințele și experiențele despre violență în rândul adolescenților. Scopul a fost să elaboreze un posibil cadru comun de acțiune în școli care să poată fi susținut și aprobat de autoritățile publice locale.

Sesiunile au fost desfășurate folosind o metodologie participativă și colaborativă, susținută de feedback și materiale de instruire dezvoltate de experți de gen și adolescenți. Sesiunile au inclus exerciții practice, jocuri de rol pentru exersarea unor tehnici de interviu cu adolescenți victime sau agresori și cu membrii familiilor acestora și tehnici de sprijin.

Concluziile acestor sesiuni se găsesc în Anexa 1.

TIPURI ȘI FORME DE VIOLENȚĂ BAZATĂ PE GEN

Violența nu înseamnă doar lovirea cuiva. Toate atacurile fizice au ca rezultat și daune psihologice. Abuzul poate fi împărțit în mai multe categorii care sunt adesea legate și apar simultan:

- Violența psihologică: acte precum insulte, dispreț („nu ești bun/bună de nimic”), umilință și ridicol („cine o să te iubească dacă arăți în halul ăsta?”). Violența psihologică poate însemna, de asemenea, ignorarea cuiva (a nu vorbi cuiva sau a pretinde că nu există) sau amenințarea cu agresiunea fizică („dacă nu mă ascuți, îți sparg fața”) La fel ca abuzul fizic, abuzul psihologic continuu provoacă umilințe, care pot distruge stima de sine a unei persoane, iar consecințele sunt chiar mai profunde decât cele ale abuzului fizic.

Există diferite forme de violență în categoria abuzului psihologic:

- Devalorizare: stima de sine deteriorată, distorsionarea imaginii de sine și sentimentul de vinovăție.
 - Izolarea și abuzul social: femeia nu are acces la sprijinul său social și devine dependentă de agresor.
 - Control și dominație: pierderea libertății, senzația incapacității de a lua decizii și teamă.
 - Amenințări: agresorul îi insuflă frică femeii, făcându-o incapabilă să scape de o situație abuzivă.
-
- Violența asupra mediului: agresorul urmărește să intimideze și să insuflă frică femeii prin acte precum spargerea sau aruncarea de obiecte, conducerea nesăbuită sau periclitarea vieții de familie. Consecințele pentru victimă sunt suferința emoțională și / sau tulburări de somn.
-
- Violența economică: obiectivul agresorului este de a controla femeia, îngreunându-i sau limitându-i accesul la un loc de muncă, ceea ce duce la dependență economică și, în cele din urmă, la incapacitatea financiară de a ieși din situație.
-
- Violența fizică este actul intenționat de a provoca durere și / sau rănire fizică. Include bătaia, arderea, lovirea cu picioarele, lovirea cu pumnul, mușcarea, mutilarea, folosirea obiectelor sau armelor și smulgerea părului. În cea mai extremă situație, violența fizică poate duce la feminicid, adică la uciderea unei femei pe motive de gen. Unele clasificări consideră, de asemenea, traficul și sclavia drept violență fizică, deoarece există adesea constrângeri inițiale, iar victimele sunt supuse unor violențe suplimentare ca urmare a aservirii lor.
 - Violența sexuală: cuprinde acte multiple care variază de la hărțuire verbală la penetrare forțată și o serie de tipuri de constrângere, de la presiune socială și intimidare la forță fizică. Toate formele de violență sexuală sunt dăunătoare și pot fi folosite fie în sfera publică, fie în cea privată. Exemplele includ violul (violența sexuală, inclusiv o formă de pătrundere a corpului victimei fără consimțământ), violul conjugal și tentativa de viol. Alte tipuri de violență sexuală sunt: obligarea unei persoane să urmărească un act sexual, forțarea unei persoane să întrețină relații sexuale în fața celorlalți, forțarea sexului

neprotejat, hărțuire sexuală și, în cazul femeilor, abuzuri legate de reproducere (sarcină forțată, avort forțat și sterilizare forțată).

ETAPE DE ACȚIUNE

Cazurile de violență de gen trebuie abordate urgent atunci când sunt detectate. Acestea prezintă un risc grav pentru sănătate, iar profesioniștii care sunt conștienți de acest lucru sunt obligați din punct de vedere profesional și legal să reacționeze. Cu toate acestea, comunitatea școlară trebuie mai întâi să descurajeze comportamentul violent și abuzul, încurajând dezvoltarea personală cuprinzătoare pentru a permite un mediu armonios și pașnic.

Primul pas pentru prevenirea violenței de gen este educația. Este necesară predarea sănătății și sexualității ca disciplină, iar Danemarca este un exemplu de bune practici, în care această disciplină este predată tuturor vârstelor de la 5 la 16 ani. Școlile trebuie să dezvolte abilitățile în mod cuprinzător, astfel încât elevii să poată:

- Discuta despre modul în care abuzul asupra copiilor și adolescenților poate fi prevenit.
- Identifica violența fizică, mentală și sexuală.
- Evalua dilemele emoționale în relații.
- Fi conștienți de importanța emoțiilor și a relațiilor în legătură cu sănătatea, bunăstarea și sexualitatea.

Cu toate acestea, dacă apare violența bazată pe gen, membrii personalului și elevii trebuie să fie atenți și să acționeze pentru a păstra procesul de dezvoltare individuală, atât prin consolidarea abilităților sociale și emoționale care promovează incluziunea, respectul pentru diversitate și coexistență, cât și prin cunoașterea a ceea ce trebuie făcut atunci când adulții și elevii se confruntă cu situații sau comportamente violente.

Prevenirea violenței de gen în școală trebuie să aibă ca scop stoparea daunelor pe care le provoacă. Acest proces presupune două niveluri de acțiune în cadrul școlii și poate avea un impact și în afara școlii.

Nivel primar: Evitare. La acest prim nivel, acțiunile urmăresc să prevină apariția violenței și să ducă la eradicarea acesteia, în cazurile în care este generată de etnie, limbă, sex, prejudecăți, dizabilități, disciplină, educație, formare și credințe religioase .

Aceste acțiuni includ următoarele:

- Promovarea bunății și respectului pentru demnitatea umană, evidențiind realitatea acestora, precum și beneficiile pe care le au pentru individ, familie, comunitate și societate.
- Prevenirea violenței prin recunoașterea și modificarea atitudinii de toleranță față de aceasta, identificarea consecințelor individuale, familiale, sociale și juridice ale violenței, precum și dezvoltarea abilităților sociale și emoționale pentru a încuraja soluționarea non-violentă a conflictelor interpersonale.

Nivel secundar: Stop. La acest al doilea nivel, acțiunile vizează oprirea violenței existente, prin detectarea și abordarea situațiilor de risc, identificarea potențialilor agresori și sensibilizarea cu privire la daunele cauzate de comportamentul violent.

Pentru a acționa eficient, este important să se diferențeze situațiile de pericol cele de urgență:

Pericol

Trebuie să acționezi imediat. Una sau mai multe dintre aceste circumstanțe apar:

- Vătămare fizică sau psihologică gravă (criză de anxietate, stare de șoc).
- Risc ridicat pentru viață (răni, amenințări cu moartea).

Urgență

O situație va fi identificată ca urgență în funcție de:

- Cum este detectată violența.
- Cererea persoanei adolescente.
- Nivelul de severitate (deținerea de arme de către agresor, severitatea și frecvența actelor violente, violența sexuală, consumul de substanțe de către agresor și / sau victima adolescentă, comportamentul puternic de control al agresorului etc.).

În toate cazurile, se vor depune eforturi pentru:

- Garantarea protecției minorilor.
- Notificarea serviciilor sociale despre circumstanțele violenței.
- Protejarea intimității minorului și a familiei sale .
- Evitarea dublării intervențiilor și evitarea întârzierilor inutile.
- Monitorizarea cazurilor, iar după finalizarea intervenției, evaluarea atingerii obiectivelor.

Proceduri existente

Această secțiune descrie procedurile legale pentru abordarea formelor de violență de gen în cele trei țări analizate: Spania, Danemarca și România.

Situațiile descrise se bazează pe cazuri reale de violență în instituțiile de învățământ pentru a face recomandări pentru acțiuni.

Situația 1. Victima raportează un caz de violență de gen

PROCEDURA DE ACȚIUNE ÎN SPANIA

Atunci când o elevă raportează unui membru al personalului școlii că partenerul ei sau un fost partener se comportă violent față de ea, trebuie luate următoarele măsuri:

a) **Perciol:** mai întâi, trebuie să contactați serviciile de sănătate de urgență și apoi să raportați poliției. Aceste servicii vor notifica serviciile sociale¹.

- Serviciile sociale vor evalua dacă familia adolescentului oferă o protecție adecvată pentru a elabora un plan de intervenție².
- Dacă se consideră că familia oferă o protecție adecvată, serviciile sociale vor urmări cazul și serviciile specifice (egalitate și / sau sprijin pentru violență bazată pe gen) vor iniția acțiuni, în coordonare cu școala.

b) **Urgență (fără pericol):** Ori de câte ori există o situație de violență, serviciile sociale vor fi notificate.

- În cazul în care există o situație de lipsă de protecție față de adolescent, se va stabili un plan de intervenție coordonat între diferitele resurse din serviciile sociale³.
- În cazul unei situații clare de protecție din partea familiei, intervenția se va realiza de specialiștii în problematica violenței de gen și nu va fi necesară coordonarea cu serviciile sociale, ci mai degrabă să doar anunțarea acestora. În cazul în care profesioniștii au îndoieli cu privire la gravitatea situației sau la lipsa de protecție, putem consulta serviciile sociale.

Activități de lucru directe privind violența:

Dacă minorul solicită sprijin psihologic, trebuie să contactați serviciile de specialitate. Membrii echipei de specialiști în egalitate de gen vor merge la școală pentru a evalua cererea. Este vital ca serviciile implicate să împărtășească informații despre caz. Serviciile care primesc o sesizare ar trebui să confirme primirea cazului.

¹ Serviciile sociale vor evalua dacă familia minorului oferă protecție adecvată acestuia și, dacă este cazul, va realiza un interviu cu familia.

² În acest caz, serviciile sociale vor proceda la organizarea unei întâlniri (ETMF) în care va convoca diferiții agenți implicați (școala, profesioniștii din serviciile de sănătate, sănătatea mintală etc.). Se vor decide diferite acțiuni, unele având ca scop asigurarea protecției minorului, dacă este necesar, împotriva situației de violență, desfășurate din resurse specifice (Spații de egalitate și / sau Serviciul de asistență pentru victimele violenței de gen în cuplurile de Consiliul municipal din Madrid).

³ Servicii specifice, cum ar fi protecția copilului, vor interveni în cazul în care minorul este neprotejat, în timp ce violența partenerului intim va fi abordată de un serviciu specializat și / sau prin școală.

PROCEDURA DE ACȚIUNE ÎN DANEMARCA

Suspiciunea de violență și abuz sexual trebuie să conducă la o notificare imediată către municipalitate și un raport către poliție. Dacă există suspiciunea că un copil sau un adolescent / o adolescentă poate fi supus violenței sau abuzului sexual, este o bună practică să informați imediat supraveghetorul / persoana responsabilă din unitatea de învățământ. Cu toate acestea, datoria de a raporta este personală, ceea ce înseamnă că veți fi întotdeauna dumneavoastră, în calitate de profesor, cel/cea care are responsabilitatea de a informa municipalitatea. Dacă suspiciunea se îndreaptă către părinți, aceștia nu ar trebui implicați. Dacă suspiciunea nu este îndreptată către părinți, ar trebui să îi anunțați imediat.

Notificarea trebuie să aibă loc în municipalitatea de reședință pentru copil sau adolescent. Accesați site-ul local al municipalității pentru a afla unde ar trebui să fie depusă notificarea pentru a vă asigura că aceasta ajunge cât mai repede posibil. Nu există cerințe formale pentru o notificare; o puteți trimite în formă scrisă sau orală. De asemenea, puteți trimite o notificare anonimă către municipalitate și către comisia de apel social. Este important ca notificarea să fie cât mai exactă în descrierea situației copilului sau a adolescentului.

Când municipalitatea primește notificarea dvs., autoritatea responsabilă cu gestionarea notificării trebuie - în termen de 24 de ore - să evalueze dacă sănătatea sau dezvoltarea copilului sau adolescentului / adolescentei este pusă în pericol și, în caz afirmativ, dacă este necesar să luați măsuri imediate. Dacă se presupune că copilul sau adolescentul / adolescenta are nevoie de sprijin special, municipalitatea trebuie să examineze condițiile situației acestuia / acesteia.

Este important să se acorde suportul necesar. Este responsabilitatea municipalității să examineze circumstanțele, să ia decizii și să inițieze sprijinul adecvat.

PROCEDURA DE ACȚIUNE ÎN ROMÂNIA

În România intervenția în cazurile de violență de gen în școală este reglementată de legislația privind protecția copilului, în principal Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului cu modificări, legislația privind violența domestică, anume Legea 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și legislația privind violența sexuală, parte a Codului penal. Conceptul de violență bazată pe gen este inclus în Legea 202/2002 privind egalitatea de șanse și tratament egal pentru femei și bărbați începând din 2018.

În școli și licee, responsabilitatea pentru prevenirea și intervenția în domeniul violenței care are loc în unitățile de învățământ o poartă Comisia pentru prevenirea și eliminarea violenței, corupției, discriminării, bullyingului și promovarea interculturalității.

Legislația secundară orientativă specifică pentru cazurile de violență domestică și sexuală este Hotărârea Guvernului 49/2011 - Metodologie cadru privind prevenirea și intervenția în echipa multidisciplinară și în rețea în situații de violență asupra copilului și violență domestică și metodologia multidisciplinară și intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state. Acest document este corelat cu prevederile Ordinului ministrului muncii și justiției sociale 2525/2018 - Procedura de intervenție de urgență în cazurile de violență domestică. În prezent, în România expresia „violență bazată pe gen” nu este utilizată în legislația secundară.

Conform acestor documente, cazurile trebuie soluționate într-o echipă multidisciplinară formată din reprezentanți pentru protecția copilului, polițiști și reprezentanți ai școlii, inclusiv conducerea școlii, profesori și consilieri. Responsabilitatea soluționării cazurilor revine în primul rând serviciilor și structurilor de protecție a copilului.

Inspectoratul școlar la nivel județean se ocupă de coordonarea metodologică a activității în cadrul unităților școlare, dar și de monitorizarea și evaluarea rezultatelor acțiunilor școlare în colaborare cu Inspectoratul de Poliție și serviciile locale de protecție a copilului.

Intervenție în cazuri de pericol:

- Martorul situației de pericol apelează mai întâi un profesor desemnat pentru aceste situații dacă ea/el este elev / elevă sau personal auxiliar / securitate.
- Serviciul de poliție și ambulanță este apelat prin serviciul de urgență 112.
- Familia ambelor părți elevi victimă și agresor este convocată.
- Serviciile sociale sunt notificate.

Cazul va fi soluționat în conformitate cu procedurile poliției și serviciilor sociale. Concluzia va fi raportată Inspectoratului Școlar al județului.

Cursurile de acțiune diferă în funcție de gravitatea și tipul violenței. În toate cazurile, vor fi propuse următoarele măsuri:

- Gestionarea inter-agenții a cazului victimei, inclusiv evaluarea riscului, a necesității de consiliere psihologică, realizarea unui plan de protecție pentru copil și familie
- Sesizarea de către serviciile sociale a cazului către poliție

Instituțiile locale și centrale pot colabora cu servicii private pentru protecția copilului și pentru protecția victimelor violenței domestice.

Intervenție în cazuri urgente:

În aceste cazuri, când prietenii elevei/ului sau profesorii observă semne de abuz, acțiunile sunt următoarele:

- Consilierul școlar va avea un interviu cu eleva/ul pentru a explora posibilul abuz. Dacă elevul nu confirmă suspiciunea, acțiunea este întreruptă.
- Consilierul școlii și profesorii, în primul rând dirigintele, vor monitoriza eleva/ul și vor observa dacă apar semne de abuz și, în caz afirmativ, vor repeta interviul

În cazul în care suspiciunea de agresiune privește un coleg elev, iar victima și acest agresor sunt un cuplu tânăr, consilierul școlar va fi responsabil de consilierea ambilor separat.

Dacă suspiciunea se adresează unui membru al familiei elevei/elevului, serviciile sociale vor fi imediat anunțate pentru a efectua investigații suplimentare. În astfel de situații, cazul intră în responsabilitatea serviciilor de protecție a copilului din cadrul serviciilor sociale. O situație de violență domestică la domiciliu poate fi cauza semnelor elevului. În astfel de cazuri, situația de violență domestică va fi investigată de poliție și de serviciile sociale locale specializate. Școala nu are obligația de a depune un raport și nici nu trebuie să monitorizeze cazul.

Sumarul procedurilor de acțiune existente

SPANIA	DANEMARCA	ROMÂNIA
Cazuri de urgență: Contactați serviciile de urgență medicală și apoi cu ofițerul de poliție Non-urgență: serviciile sociale vor fi notificate	Informați autoritățile: Notificare către municipalitate și un raport către poliție.	Cazuri de urgență: contactul cu un profesor desemnat, serviciul de poliție și ambulanță, familia atât a elevilor victime și agresori, cât și serviciile sociale. Non-urgență: consilierul școlar va avea un interviu cu elevul

SITUAȚIA 2.- Detectarea și / sau observarea prin intermediul altor persoane

PROCEDEURA DE ACȚIUNE

1. Prietenii elevei/elevului spun profesorilor că aceasta este victima violenței

Prietenii vorbesc cu echipa școlii în care pot avea încredere, deoarece văd o situație clară de izolare, control și chiar violență directă din partea iubitului elevei.

Posibili indicatori ai unei situații de violență pe care nu o semnalează prietenii sau colegii:

2. Notele și / sau performanțele elevei/elevului scad brusc și fără un motiv aparent.

3. Eleva/elevul începe să petreacă prea mult timp singură cu prietenul și prietenii iubitului și încetează să mai petreacă timpul cu prietenii și / sau partenerii obișnuiți.

4. Există semne vizibile pe corp și întotdeauna are o scuză pentru ele.

Explică aceasta prin aluzie constantă la cauze externe precum căderi, accidente la domiciliu, stângăcie etc.

5. Schimbări bruște și fără niciun motiv aparent în caracterul elevului.

Elevul ar fi putut fi sociabil, comunicând bine cu restul colegilor săi și, fără niciun motiv aparent, să manifeste o atitudine mai rece și mai puțin apropiată față de restul colegilor.

În cazul în care se observă unul sau mai mulți dintre acești indicatori, școala trebuie să stabilească un plan de intervenție pentru a aborda cazul. Trebuie evaluată gravitatea violenței, dacă există protecție sau lipsă de protecție din partea familiei și care este nevoia adolescente/adolescentului. În toate cazurile, după cum s-a menționat deja, serviciile sociale vor fi notificate. Există posibilitatea consultării Spațiului Egalității sau a altor resurse publice (în Madrid).

Câteva acțiuni care se pot face:

a) Intervenția directă a persoanei de referință a echipei educaționale. Obiectivul este de a aborda adolescenta/ul și de a le specifica nevoile.

b) Evaluarea posibilelor referiri către servicii specifice.

c) Efectuarea de sarcini educative și preventive, cum ar fi organizarea de cursuri și ateliere la care adolescentul poate participa sau chiar crearea cu elevii mediatorilor a unei strategii de suport pentru elevă/elev. Acest lucru reduce posibilitatea absenteismului.

Dacă, pe tot parcursul procesului, apare o situație de urgență, se alică procedura descrisă în secțiunea anterioară, reformulând planul de intervenție, evaluând riscul și punând accent pe protecția adolescentei/ului.

Intervenții indirecte în cazuri de violență

Este important ca școlile să ofere instruire și informații elevilor lor cu privire la violența de gen. O opțiune recomandată este de a oferi consolidarea capacităților elevilor ca educatori între egali. Aceste instruirii permit elevilor să-și dezvolte rolul de mediator și însoțitor în cazurile de violență de gen. De asemenea, pot fi mai predispuși să detecteze cazuri și să avertizeze atunci când copilul victimă a violenței nu cere sprijin.

INTERVIURI

Atunci când violența de gen este detectată sau există suspiciuni, personalul școlii trebuie să aibă o conversație cu părțile implicate. Educarea elevilor despre violența de gen s-a dovedit a fi eficientă în prevenire, deoarece există un risc mai mic de violență în rândul tinerilor conștienți. Din acest motiv, școlile joacă un rol cheie în lucrul cu toți elevii, în special cu băieții. Această secțiune explică scopul organizării unui interviu cu victima, agresorul și familiile ambelor și oferă recomandări și sugestii pentru astfel de întâlniri.

Interviul cu adolescenta/adolescentul victimă a violenței de gen.

(deși atât fetele, cât și băieții pot fi victime ale formelor de violență la care textul face referire în continuare, autorii se referă la fete victime și la băieți agresori⁴)

Obiectivele acestui interviu sunt:

- Cunoașterea prin intermediul elevei/elevului a circumstanțelor specifice, a percepției și evaluării din punctul lui de vedere.
- Exprimarea interesului și intenției de a acorda sprijin.

Recomandări:

⁴ Nota traducătorului

- Generați un climat de încredere și securitate astfel încât eleva/elevul să se simtă confortabil: ascultarea acestuia fără a pune la îndoială interpretarea faptelor, fără a judeca sau a-i critica acțiunile este unul dintre elementele de luat în considerare. Încrederea și angajamentul elevei/elevului sunt importante pentru ca acesta să nu abandoneze intervenția și să poată primi ajutor în continuare.
- Facilitați un climat care permite victimei să-și exprime sentimentele. Nu-i blocați emoțiile, chiar dacă vi se par nepotrivite. Acceptați durerea, rușinea, vinovăția și frica tinerei femei, fără a arăta respingere, frică sau surpriză.
- Este necesar să abordați în mod direct problema violenței și să detectați gradul de acceptare a acesteia de către victimă. Dacă nu recunoaște situația de violență de gen trăită, va trebui s-o ajutați și să îi acordați suport până când se va simți în siguranță să se exprime și să reflecteze la ceea ce i s-a întâmplat, în ritmul în care va putea face aceste lucruri. Victima trebuie să știe că în niciun moment nu va fi singură, că personalul din școală o va însoți pe tot parcursul procesului.
- Spuneți victimei în mod clar ce acțiuni va întreprinde școala fără a impune criterii sau a lua decizii pentru ea. Spuneți-i ce servicii externe și comunitare sunt disponibile.
- Este important să obținem un anumit grad de încredere și angajament cu victima, astfel încât acesta să nu abandoneze intervenția și să o putem ajuta în continuare.

De evitat:

- Limbajul care o poate face să se simtă vinovată, de exemplu „de ce ești în continuare cu el?”
- Transmiterea impresiei că totul va fi ușor de rezolvat
- Atitudinea paternalistă sau protectoare, acestea nu vor ajuta victima
- Este important să aveți în vedere să nu exprimați oboseala, dezaprobarea sau reproșul dacă victima se întoarce la agresor sau dacă se decide să nu raporteze cazul către poliție.
- Exprimarea îndoielii cu privire la cele relatate de victimă
- Minimalizarea importanței a ceea ce vă spune sau desconsiderarea violenței pe care o suferă.
- Exprimarea îndoielii cu privire la acțiunile agresorului, chiar dacă îl cunoașteți și pare imposibil ca el să fi făcut ceea ce spune ea.
- Provocarea stresului inițial prin insistența pentru detalii precise.
- Judecarea victimei sau impunerea propriului sistem de valori.
- Gândul că vrea să vă ascundă lucrurile dacă nu vă spune totul sau nu vă oferă detaliile pe care le doriți.
- Oferirea de informație cu privire la ce să facă înainte să întrebe.
- „Salvarea” ei sau impunerea propriului ritm la interviu.
- Presarea ei și / sau amenințarea că nu o veți ajuta dacă nu pune capăt relației.
- Critica iubitelui ei agresor.

Interviul cu familia elevei victimă

Obiective:

- Să oferiți îndrumări și informații familiei cu privire la cele întâmplate.
- Să furnizați informații despre serviciile de specialitate disponibile și despre modul de utilizare a acestora (consultați secțiunea de mai jos despre Susținerea familiei victimei).

Recomandări:

- Creați un climat care să le permită să facă față anxietății lor fără a minimaliza subiectul.
- Sfătuiți-i cum să faciliteze comunicarea cu fiica lor.
- Informați-i că școala îi va sprijini pe parcursul întregului proces.
- Explicați ce acțiuni va întreprinde școala și căutați să îi implicați.
- Ajunghi la un acord cu privire la o linie de acțiune comună.
- Informați-i cu privire la serviciile externe specializate în violența de gen la care se pot adresa.
- Oferiți-le o bibliografie simplă a cărei lectură îi poate ajuta.

De evitat:

- Familia se poate simți vinovată pentru că nu a observat sau pentru că nu a acționat înainte, deci este important să nu îi învinovățim.

Interviu cu presupusul agresor

În cazul în care agresorul este elev în școală se va desfășura un proces de sancționare în cadrul Planului de coexistență (victima și agresorul vor continua să învețe în aceeași școală).

Școlile pot ajuta elevii agresori subliniind valoarea educațională a acțiunilor la care li se cere să participe, revizuiind și diversificând măsurile pe care școala le poate adopta. În cazul violenței bazate pe gen, trebuie să luați în considerare întotdeauna necesitatea intervenției de specialitate și a trimiterii către autoritățile competente, coordonând acțiunea școlii cu acestea.

Obiective:

- Să aflați percepția elevului și evaluarea situației.

- Să îl împiedicați să devină un partener abuziv la maturitate, ajutându-l să depășească violența, construind o atitudine egalitară și respectând relațiile sale interpersonale.

Recomandări:

- Atunci când elevul nu recunoaște sau nu identifică situația ca fiind violență bazată pe gen, ar trebui planificate acțiuni pentru a-l ajuta să înțeleagă inegalitatea în relațiile umane, semnificația acesteia în relațiile intime și consecințele punitive ale violenței.
- Dați agresorului exemple de situații violente pentru ca să le identifice.
- Informați-l despre acțiunile pe care le va lua școala, cum ar fi măsurile disciplinare însoțite de un plan de reeducare.
- Informați agresorul cu privire la serviciile externe la care se poate adresa pentru ajutor.

De evitat:

- Confruntare.
- Efectuarea de referințe directe sau indirecte la sursa informației.
- Întâlniri și întâlniri cu fata sau familia ei.

Interviul cu familia agresorului

Aproape toate liniile directoare date în secțiunea privind liniile directoare pentru interviuarea familiei studentului victimă pot fi, de asemenea, extinse la această secțiune.

Obiective:

- Creați un climat de încredere, deschidere și reasigurare și explicați cum funcționează violența împotriva femeilor la nivel social, astfel încât familia să poată înțelege originea acțiunilor fiului lor.

Recomandări:

- Când familia dă dovadă de angoasă sau vinovăție, ajutați-i să facă față faptelor și încercați să-i liniștiți fără a minimaliza problema.
- Ei pot deveni defensivi sau pot refuza să recunoască faptele. Dacă da, trebuie să îi avertizați despre consecințele violenței de gen nu numai pentru victimă, ci și pentru agresor și, prin urmare, despre necesitatea de a acționa și de a cere ajutor pentru copilul lor.
- Este important să îi informați cu privire la măsurile pe care le va lua școala și să le recomandați să încerce să se implice.
- Școala și familia ar trebui să cadă de acord asupra acțiunii cu elevul agresor.
- Informați familia de servicii externe la care se pot adresa pentru asistență.

De evitat:

- Evitați termenii care învinovățesc și judecă.

SPRIJIN PENTRU FAMILIA VICTIMEI

Atunci când o familie descoperă că fiica lor a suferit violență de gen, pot exista confuzie, vinovăție, rușine și furie, care pot duce la crize reale în viața de familie. Uneori, familiile neagă sau doresc să ascundă abuzul din cauza rușinii, iar fata este, de asemenea, frecvent învinovățită atât pentru violență, cât și pentru orice problemă ulterioară din familie.

Este important ca personalul școlii să poată ajuta părinții victimei să înțeleagă ce s-a întâmplat și cum să se descurce. Personalul ar trebui să transmită următoarele informații în interviul cu familia și / sau în timpul acțiunilor pentru rezolvarea situației.

Ce poate ajuta familiile să-și înțeleagă fiicele care se confruntă cu violență de gen:

- Adolescenții supuși violenței partenerului intim păstrează adesea secretul. Aceasta este, în parte, un rezultat al violenței și, în parte consecința sentimentelor pe care le poate avea față de agresor.
- Este posibil ca partenerul abuziv să o izoleze și să o fi convins deja că nimeni nu o va crede. Ea ar putea fi confuză și dezorientată din cauza ciclului violenței: el o poate trata alternativ rău și apoi o poate trata cu sentimentalism și pasiune: mai întâi o insultă, dar mai târziu îi spune că nu poate trăi fără ea. Caracterul ciclic al relației lor o poate face să creadă în repetate rânduri că el se va schimba. Poate că s-a oșnuit să cedeze pentru a evita conflictele, ceea ce o face să creadă că ea controlează situația și nu are nevoie de ajutor. De asemenea, ar putea fi foarte dificil pentru ea să accepte că partenerul ei îi face rău. Adolescenții se simt de obicei invincibili, așa că poate crede că poate rezolva ea însăși situația.
- Poate că nu vrea să creadă că ceea ce trăiește este violență. Este mai puțin dificil pentru ea să vadă conflictele dintre ei ca pe mici certuri obișnuite cu partenerul; să creadă că el are un „caracter puternic” și că o astfel de gelozie este normală. Poate să se convingă că agresiunea (fizică, verbală sau psihologică) a fost un eveniment izolat care nu se va mai repeta. În plus, s-ar putea să creadă că este vina ei și să simtă rușine, frică și vinovăție.

Ce poate ajuta familiile să înțeleagă cum s-a petrecut violența de gen:

Următoarele cunoștințe despre violența de gen pot ajuta familiile să înțeleagă de ce nu erau conștiente de situația fiicei lor pentru a face față posibilelor sentimente de vinovăție.

- Partenerii abuzivi folosesc adesea tactici care nu sunt neapărat excesiv de violente, de aceea pot fi mai greu de detectat, cum ar fi izolarea, impunerea ideilor, controlul, constrângerea și șantajul emoțional.

- Dominația poate fi subtilă, indirectă, ascunsă și deghizată sau amestecată cu manifestări de afecțiune și dragoste. Deși ne gândim, în linii mari, la violență în termeni de agresiune fizică, este esențial să înțelegem că o conduită inegală și dominantă care caută supunere este poarta către o relație caracterizată prin violență de gen și violență fizică.
- Comportamentul abuziv este adesea normalizat de conceptul societății de iubire romantică. De exemplu, gelozia este văzută ca fiind normală (și chiar de dorit), dar este, de fapt, alibiul perfect pentru izolare. Comportamentul posesiv este văzut ca un semn al iubirii, iar violența este scuzată pe premisa că este „pasionat”. Tacticile de izolare împiedică și limitează comunicările dintre victimă și familia ei, împiedicând părinții să-și dea seama că ceva nu este în regulă.
- Bărbații care comit violență bazată pe gen au o imagine și o conduită publică și privată foarte diferite. În public, ei sunt de obicei „normali” și nu se comportă violent în relațiile lor sociale. În particular, totuși, pot fi violenți din punct de vedere psihologic și fizic, ca și cum ar deveni altcineva. Există și categoria de agresori care sunt violenți în toate relațiile lor, atât intra familial, cât și extra familial.
- Datorită dinamicii relațiilor violente, femeile se comportă, de asemenea, foarte diferit în public față de atunci când sunt singure cu agresorul. În public, ele ascund adesea abuzul, comportându-se supus, astfel încât să nu dea nici o „cauză” pentru abuz, deși acest mod de soluționare a problemei le izolează și mai mult.
- La tineri, multe dintre semnele de avertizare ale violenței sunt adesea confundate cu atitudini tipice ale adolescenților sau conflicte „normale”. (Pentru informații suplimentare, consultați secțiunea „Strategii pentru o intervenție adecvată” punctul 3 „Stereotipurile sociale care pot împiedica detectarea”)

MUNCA CU ELEVII AGRESORI

Pe lângă susținerea unui interviu cu agresorul, așa cum am văzut în secțiunea anterioară, acțiunea timpurie cu adolescenții care s-au comportat violent față de un partener intim este vitală pentru a preveni recidivarea situației.

Măsurile enumerate mai jos pot ajuta la identificarea și prevenirea violenței bazate pe gen în rândul adolescenților:

- Informarea agresorului cu privire la natura infracțională a violenței de gen.
- Identificarea și evidențierea stereotipurilor de gen și a rolurilor de gen atribuite fetelor și băieților.
- Creșterea gradului de conștientizare asupra sexismului în societate și a atitudinilor personale.
- Descompunerea miturilor și credințelor despre „dragostea romantică”.

- Construirea sau reconstruirea identității prin informare și educație cu privire la: respectarea drepturilor omului, relațiile nedependente, exprimarea sentimentelor, stima și stima de sine.
- Educație emoțională, în special legată de empatie, identificarea și exprimarea sentimentelor, autocontrolul și canalizarea emoțiilor într-un mod non-violent.
- Realizarea de programe de recunoaștere, responsabilitate și remediere atunci când a fost detectată violența, lucrând și la modificarea comportamentului, acceptarea reglementărilor și încurajarea cooperării ca alternativă la impunere.
- Realizarea de programe de dezvoltare a autonomiei personale, responsabilității, respectului și instruirii în relații interpersonale egale.
- Dezvoltarea abilităților de comunicare.
- Dezvoltarea competențelor cetățenești explorând dileme morale și dileme civice.
- Programe de creștere a toleranței la frustrare și a capacității de a accepta „nu” și „da” de la alții.
- Dezvoltarea abilității de ascultarea activă, învățarea argumentării și dialogului, dezvoltarea rezilienței, învățarea modului de gestionare pozitivă a conflictelor.
- Furnizarea de noi modele de adulți care au reușit să stabilească relații egale, indiferent de stereotipurile de gen.

STRATEGII ADECVATE DE INTERVENȚIE

Există diferite semne de avertizare că o fată suferă violență din partea partenerului ei. Această secțiune oferă îndrumări care pot ajuta personalul școlii să detecteze și să reacționeze la aceste situații.

1. Cum să detectăm inegalitatea și violența:

- Acordați atenție schimbărilor de atitudine sau comportament
- Căutați și monitorizați posibilele semne de violență
- Configurați mecanisme sau programe de detectare și de sprijin la școală
- Planificați strategii de detectare în clasă
- Oferiți formare în domeniul conștientizării de gen întregului colectiv de elevi
- Arătați sensibilitate față de subiect și dorința de a asculta și oferiți sprijin
- Oferiți elevilor și familiilor acestora informații care îi ajută să detecteze controlul sau violența în relații cât mai curând posibil

2. Semne de avertizare că un adolescent suferă de GBV⁵:

- Probleme medicale inexplicabile, vagi sau suspecte
- Vânățai, zgârieturi sau urme vizibile
- Simptome psiho-sociale neobișnuite, cum ar fi acțiunea infantilă, nesigură, speriată

⁵ Adaptat după <https://guides.womenwin.org/gbv/readiness-and-response/recognising-gbv>

- Incapacitatea de concentrare sau concentrare asupra unei sarcini specifice
- Depresie, retragere sau tendințe suicidare
- Comportamente autodistructive precum auto-rănire
- Schimbări bruște sau extreme de dispoziții sau emoții; iritabilitate crescută, furie
- Răspuns exagerat la stimuli
- Când un copil începe să se comporte prost
- Schimbare bruscă a modului în care o fată se poartă sau a modului în care merge
- Simptome asociate cu o boală venerică, cum ar fi răni
- Semne de sarcină, greață, lipsă de energie, apetit crescut, stomac proeminent
- Frica
- Plâns excesiv
- Oase rupte
- Poluție nocturnă, coșmaruri, teama de a merge la culcare sau alte tulburări de somn
- O acțiune bruscă generată de emoție puternică sau comportament agresiv sau rebel
- Izolarea socială - fiind retrasă sau introvertită, nu pare să aibă prieteni
- Fuga de acasă
- Comportament excesiv de sexualizat
- Vânătăi multiple care sunt toate în diferite stadii de vindecare
- Testarea HIV pozitivă
- Infecții în zonele genitale, în special infecții cu transmitere sexuală
- Disconfort / dificultăți de mers sau de ședere
- Teama de examinări medicale
- Lenjerie de corp pătată, murdărită sau udă
- Factori psihosomatici de ex. dureri abdominale recurente sau cefalee
- Refuză să fie mângâiat/ă de oricine altcineva decât prietenul agresor
- Un copil care s-a descurcat bine la școală începe să rămână în urmă cu sarcinile sale școlare
- Abandon școlar
- Debut de consum de droguri și alcool

3. Stereotipurile sociale care pot împiedica detectarea

Simptom: ***Lipsa de somn***

Stereotip: „nu au autocontrol”, „se trezesc toată noaptea jucând jocuri video”.

Femeile tinere care sunt controlate și dominate de partenerii lor sunt susceptibile de a fi triste sau anxioase, ceea ce le poate afecta somnul și poate duce la insomnie. Uneori, partenerul o va contacta în mod repetat prin telefon sau pe rețelele sociale în timpul nopții pentru a verifica dacă este acasă, ceea ce afectează în mod semnificativ și somnul.

Simptom: ***Modificări estetice și corporale***

Stereotip: „sunt obsedați de imaginea lor”.

Adolescenții aflați într-o relație violentă suferă de anxietate permanentă care poate duce la tulburări alimentare, cum ar fi pierderea poftelor de mâncare sau consumul excesiv. Oamenii din jurul lor pot crede din greșeală că sunt obsedați de aspectul lor. Schimbările în dietă se pot datora și faptului că iubitul pune presiune pe ea pentru a se conforma ideii standardului „corpului perfect”. De asemenea, partenerii abuzivi exercită adesea controlul prin dictarea stilului de îmbrăcăminte, cu cerințe precum „nu purta acea fustă, este provocatoare” sau „te machiezi, așa că băieții te vor observa”. Pentru a evita conflictele, tânăra poate să cedeze și să facă ceea ce spune el, schimbându-și imaginea pentru ca el să fie mulțumit.

Simptom: ***Modificări neobișnuite ale dispoziției și reacții furioase.***

Stereotip: „nu se suportă reciproc”.

Instabilitatea emoțională este frecventă în rândul victimelor într-o relație violentă. Pot exista tristețe, anxietate și frică în timpul episoadelor violente și al euforiei din perioadele când partenerul nu este violent, deși această stare devine din ce în ce mai puțin frecventă, deci este important să monitorizăm femeile tinere care sunt nefericite continuu.

Simptom: ***Stil retras și mult mai puțină participare la clasă.***

Stereotip: „nu are niciun interes să studieze”.

Unul dintre semnele caracteristice ale unei relații de control este încercarea de a izola femeia prin separarea ei de prieteni și familie. Prin urmare, este important să aflăm dacă își vede în continuare prietenii ca de obicei sau își petrece timpul doar cu iubitul ei.

Simptom: ***Pierderea interesului pentru viață.***

Stereotip: „nu vrea niciodată să facă nimic”.

Anxietatea permanentă, stresul și tristețea datorate unei relații abuzive duc adesea la pierderea interesului pentru lucrurile care anterior se bucurau. În plus, agresorul își va descuraja adesea sau își va forța iubita să renunțe la activități (hobby-uri, studii, sport etc.) pentru a o izola.

Simptom: ***Pasiune exprimată în public constant.***

Stereotip: „Sunt obsedate de iubitul lor”.

După cum s-a menționat mai sus, izolarea este o tehnică de control. Fata poate părea obsedată de dorințele și plăcerea lui, dar de fapt încearcă să evite să-l enerveze, ceea ce înseamnă că este permanent în căutarea satisfacerii cerințelor sale.

Alte semne de avertizare:

- Rareori vorbește despre problemele ei emoționale.
- Se îndoiește de propriile sentimente și de propria judecată.
- Crede că valorează puțin sau nimic.
- Are o părere proastă despre sine sau se subestimează.
- Chiar dacă nu este de acord, acceptă deciziile partenerului ei.
- Ea pune nevoile partenerului ei peste ale sale.
- Își sacrifică independența din dorința de a fi iubită.
- Nu știe dacă vrea să pună capăt relației sau să continue.
- Are probleme de sănătate.
- Apetitul ei se schimbă.
- Îi este frică de partenerul ei.
- Este brusc incapabilă să se concentreze asupra a ceea ce face.
- Este foarte distrasă.
- Refuză să audă comentarii sau opinii despre partenerul său sau despre „noul său stil de viață”.
- Nu vrea să plece în vacanță sau să plece la sfârșit de săptămână decât dacă el merge cu ea.

4. Motive pentru care tinerii nu pot vorbi cu nimeni despre o relație violentă:

- Cred că se pot descurca și schimba.
- Se tem că adulții vor subestima problema sau nu le va păsa de ceea ce se întâmplă.
- Se tem de presiune din partea prietenilor și a familiei pentru a-l părăsi atunci când încă mai cred că îl iubesc. Au posibile sentimente conflictuale sau lipsa de dorință de a pune capăt relației.
- Se tem de a-și pierde libertatea, deoarece odată ce familia lor va afla problema, vor fi monitorizați în permanență.
- Se tem ca „toată lumea” să afle ce s-a întâmplat.
- Le este rușine să recunoască faptul că prietenii și familia, care au avertizat-o, au dreptate.

5. „Primul ajutor” psihologic:

- Creați o atmosferă de calm, încredere și siguranță.
- Nu o pedepsiți pentru ceea ce i se întâmplă. Chiar dacă o justifică sau refuză să părăsească relația dăunătoare, este victima violenței (iar comportamentul ei este o consecință a acestui fapt).

- Transmiteți convingerea că părăsirea unei relații dăunătoare este posibilă, chiar dacă pare foarte dificil sau imposibil (el a convins-o altfel).
- Încurajați-o emoțional și motivați-o să-și revină.
- Căutați soluții la problemele imediate care apar (asistență, comunicare cu el, siguranță etc.).
- Încercați să combateți izolarea, care este una dintre cele mai frecvente strategii de abuz. Este esențial să fii acolo cât mai mult posibil pentru ea, să-i arăți cât de importantă este pentru tine și să-ți încurajezi prietenii să sune sau să petreacă timp cu ea (nu să vorbească despre partenerul ei, ci să facă activități normale pentru vârsta lor).
- Dacă a decis să pună capăt relației, dar se teme, ajutați-o să facă un plan pentru a o depăși.
- Nu o forțați să încheie relația atunci când nu este pregătită.
- Descurajați-o să îl vadă sau să vorbească cu el după despărțire, chiar dacă ea vrea să-i ceară să explice de ce a făcut-o, să-i reproșeze (tentații foarte frecvente) sau să rezolve probleme practice (recuperarea sau returnarea bunurilor, de exemplu). Dacă trebuie să facă acest lucru, asigurați-vă că cineva merge cu ea.
- Nu transmiteți știri sau comentarii despre iubitul ei, nici pozitive, nici negative.
- Aflați dacă ea i-a dat (sau suspectează că ar fi putut obține) parolele ei de pe rețelele de socializare pentru a lua în considerare reducerea riscurilor și a daunelor.
- Deși ar putea părea necesar, nu este recomandat ca ea să întrerupă accesul la rețelele sociale sau telefoanele mobile. Dacă nu îi permiteți să le folosească, aceasta o va izola în mod semnificativ și chiar îi va afecta personalitatea (deși doar online, dar acest lucru este foarte important). Acest lucru aduce mai mult a pedeapsă decât a protecție. Este important să explicăm acest lucru familiilor.
- Explicați ciclul violenței, astfel încât să învețe să o vadă în relația ei și să reziste strategiilor structurale.
- Convingeți-o că bunăstarea și siguranța ei fizică și mentală sunt singurul tău interes și că acestea trebuie să fie și prioritatea ei.
- Dacă ea vă spune să nu spuneți nimănui, trebuie să căutați ajutor pentru a afla ce se poate face pentru ea. Spuneți-i ce servicii o pot ajuta.
- Încurajați-o să meargă la specialiști.
- Sprijiniți-i deciziile dacă par pozitive și sfătuiți-o împotriva deciziilor negative, dar nu luați decizii pentru ea (cu excepția cazului în care este expusă riscului major imediat). Încercarea de a o „salva” împotriva voinței sale este o tentație foarte obișnuită, dar experiența a dovedit că este inutilă. Acceptați timpul de care are nevoie și rezistența ei la inițiative.
- Nu descurajați sau respingeți relația ei, chiar dacă aceasta este o situație recurentă. Aceasta face parte din proces și are nevoie de sprijinul dvs. deplin de fiecare dată (chiar dacă vă este greu).

6. Semne de avertizare că un tânăr poate fi abuziv față de partenera sa:

- El vorbește despre fete și femei în mod disprețuitor, folosind stereotipuri, prejudecăți și / sau limbaj violent.
- Comportamentul său este provocator și / sau violent. Se bate regulat cu colegii.

- Disprețuiește femininul, supraevaluează masculinul și își batjocorește colegii pe care îi consideră inferiori.
- Recurge la violență pentru a rezolva conflicte sau probleme și se enervează cu ușurință dacă lucrurile nu merg cum vrea el.
- Are intoleranță la frustrare și dă vina pe alte persoane.
- Este batjocoritor și îi lipsește empatia.
- Vede gelozia și controlul ca pe o formă de dragoste.
- Caută să umilească femeile, în special partenera sa.
- Este protecționist și paternalist față de partenera sa.
- El poate justifica bărbații care folosesc violența împotriva femeilor în dezbateri.

ANEXA 1. Concluzii ale întâlnirilor tehnice

Mai jos sunt concluziile la care s-au ajuns în cadrul celor trei întâlniri tehnice desfășurate în Spania, România și Danemarca, la care profesioniștii din domeniul sănătății, educației și asistenței sociale au împărtășit cunoștințe și experiențe despre violență în rândul adolescenților.

a. Concluzii privind prevenirea violenței de gen:

I. Este necesară educația pe teme de sănătate și sexualitate. Un exemplu de bună practică este în Danemarca unde disciplina ce include cele două arii tematice este predată la toate clasele de la 0 la 10 ani nivel de studiu.

II. Este necesară dezvoltarea abilităților transversale ale elevilor, astfel încât ei să poată:

- Discuta despre modul în care abuzurile asupra copiilor și adolescenților pot fi prevenite.
- Să cunoască violența și abuzurile de natură fizică, mentală și sexuală.
- Să evalueze dilemele emoționale în relații.
- Să fie conștienți de importanța emoțiilor și a relațiilor în legătură cu sănătatea, bunăstarea și sexualitatea.

b. Concluzii privind interviurile cu eleva victima:

I. Importanța faptului că stilul interviului este apropiat și empatic, în oricare dintre cazuri.

II. Importanța ascultării active și adevărate.

III. Importanța faptului că în primele interviuri specialiștii să nu judece sau să vorbească despre pedepse, ci să se orienteze pentru a stabili legătura cu adolescenții.

IV. În cazul familiei agresorului, se evidențiază importanța evaluării existenței unei posibile situații de violență împotriva mamei.

V. În cazul familiei victimei, prevalează importanța și dificultatea de a oferi suport în fața angoasei, vinovăției și incertitudinii părinților.

VI. Nu promite ceea ce nu poți livra.

VII. Importanța menținerii confidențialității informațiilor.

VIII. Nu se confruntă niciodată victima cu agresorul.

c. Concluzii generale pentru construirea protocolului:

I. Important este să se desfășoare activități de sensibilizare și prevenire a violenței cu familiile, pentru a preveni ca acest tip de situație să fie primul lor contact cu violența.

II. Este necesar să se stabilească prin protocol acest tip de muncă preventivă cu familiile.

III. Este necesar să se stabilească în cadrul protocolului modul de îndrumare a agresorilor și a membrilor familiei către resurse specializate, ca parte a etapelor protocolului, precum și includerea resurselor disponibile pentru această nevoie în fiecare țară.

IV. Este evidențiată necesitatea de a contempla în cadrul orientărilor protocolului căi de acțiune sau itinerarii în cazurile de violență suferite de persoanele LGBTI.

ANEXA 2. – Formular de identificare școlară

Acest model de formular permite școlilor să înregistreze activitățile de prevenire a violenței bazate pe gen. El oferă un inventar al activităților desfășurate cu elevii, familiile și alte instituții relevante.

FORMULAR DE IDENTIFICARE ȘCOLARĂ	
Școala	
Persoană de contact	
Telefon	
E -mail	
Adresă	
PROGRAME / ACȚIUNI	
PROGRAME	ACȚIUNI
PROGRAME CARE SE DESFĂȘOARĂ CU PROFESORI	Formări
PROGRAME CARE SE DESFĂȘOARĂ CU ELEVII	Ateliere specifice oferite de alte entități.
- Prevenire	
- Atenționare	
- Formare	
PROGRAME CARE SE DESFĂȘOARĂ CU FAMILII	
- Consiliere	
- Formare	
COORDONAREA CU ALTE UNITĂȚI	
UNITATE/ INSTITUȚIE	SCOPUL COORDONĂRII
Servicii Sociale	Referire cazuri
Spațiul egalității	Referire cazuri
Coordonarea cu centrele de planificare familială	Referire cazuri
Gardieni / Ofițeri de Poliție	Referire cazuri
Centre Municipale de Sănătate	Referire cazuri
ALTE INFORMAȚII DE INTERES	

RESURSE SUPLIMENTARE PRIVIND VIOLENȚA DE GEN

Generale

- European Union's actions to end GBV https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/gender-equality/gender-based-violence/ending-gender-based-violence_en
- Council of Europe Convention to Prevent and Combat Violence Against Women And Domestic Violence (Istanbul Convention) <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168008482e>
- Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32012L0029>
- Violence against women: an EU-wide survey. Main results report <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>
- Special Eurobarometer 449: Gender-based violence https://data.europa.eu/euodp/data/dataset/S2115_85_3_449_ENG
- UN Women global database on Violence Against Women <http://evaw-global-database.unwomen.org/en>
- European Institute for gender equality – Gender Based Violence <https://eige.europa.eu/gender-based-violence>
- Youth Power <https://www.youthpower.org/youthpower-issues/topics/gender-based-violence>

Naționale

SPANIA

- Website of the Ministerio de la Presidencia, Relaciones con las Cortes e Igualdad, delegación del gobierno para la violencia de género (Spanish government) <http://www.violenciagenero.igualdad.mpr.gob.es/>
- Instituto de la mujer – Ministerio de la Presidencia, Relaciones con las Cortes e Igualdad <http://www.inmujer.gob.es/elInstituto/conocenos/home.htm>
- National Strategy for the Eradication of Violence Against Women (2013-2016) http://www.violenciagenero.igualdad.mpr.gob.es/planActuacion/estrategiaNacional/docs/Estrategia_Nacional_Ingles.pdf
- Plan Nacional de Sensibilización y Prevención de la Violencia de Género http://www.violenciagenero.igualdad.mpr.gob.es/planActuacion/otrasMedidas/pdf/Plan_nacional_sensibilizacion_prevencion_violencia
- Asociación Stop! Violencia de género <https://stopviolenciadegenerodigital.com/>
- Asociación Adolescentes Sin Violencia De Genero <http://adolescentesinviolenciadegenero.com/>
- Fundación Anar – Ayuda a Niños y Adolescentes en Riesgo <https://www.anar.org/>

- Institut Català de les Dones <http://dones.gencat.cat/ca/inici>
- Plantar cara a la Violència, Violència Contra les Dones, Departament de Joventut de la Generalitat de Catalunya [http://jovecat.gencat.cat/ca/temes/conviure-inclusio social/plantar cara a la violencia/violencia contra les dones/](http://jovecat.gencat.cat/ca/temes/conviure-inclusio-social/plantar_cara_a_la_violencia/violencia_contra_les_dones/)
- Protocol de Joventut per a l'abordatge de la violència masclista [http://jovecat.gencat.cat/web/.content/_documents/arxiu/conviure/genere/recursos per a professionals/protocol joventut abordatge violencia masclista jovecat.pdf](http://jovecat.gencat.cat/web/.content/_documents/arxiu/conviure/genere/recursos_per_a_professionals/protocol_joventut_abordatge_violencia_masclista_jovecat.pdf)
- Guía de actuación contra la violencia de género en el ámbito educativo <https://igualdadyviolenciadegennero.carm.es/documentos/202699/4328688/Gu%C3%ADa+de+actuaci%C3%B3n+contra+la+violencia+de+g%C3%A9nero+en+el+%C3%A1mbito+educativo/2df854b8-2979-4f9a-9bf5-fbeab3a71020>

DENMARK

- Danner <https://danner.dk/>
- Ministry of Foreign Affairs of Denmark, Equality <http://um.dk/da/ligestilling/vold-i-familien/>
- Tør Du Tale Om Det? <http://toerdutaleomdet.dk/>
- Danish National Action Plan to Prevent Violence in Intimate Relationships (2014) <https://www.ft.dk/samling/20181/almdel/sou/spm/321/svar/1563180/2026354.pdf>

ROMANIA

- Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse <http://anes.gov.ro/>
- Asociația pentru Libertate și Egalitate de Gen <http://aleg-romania.eu/>
- PROIECT "Corpul meu îmi aparține – violența sexuală în rândul tinerilor: conștientizare și centru de consiliere" <http://aleg-romania.eu/corpul/>
- SiEuReusesc <https://sieureusesc.ro/>
- International Conference «A Shared Voice to a Gender Based Violence-Free World – Intervention Mechanisms and Good Practice Models on Gender-Based Violence» <http://anes.gov.ro/?s=violen%C8%9B%C4%83+bazat%C4%83+pe+gen>
- Cercetare: Alice în Țara Manualelor O explorare a personajelor care îi inspiră pe copiii în școală http://media.hotnews.ro/media_server1/document-2015-07-3-20275024-0-raportul-integral-alice-tara-manualelor.pdf
- Studiu exploratoriu privind implementarea ordinului de protecție și a măsurilor privind violența domestică din Codul Penal în perioada 2012 – 2016 <http://transcena.ro/wp-content/uploads/Study-Network-VAW-RO-2017.pdf>

Cultural
Rights to
Promote
Development
and Health

DE CI DES

Implemented by:

inter
arts

trabe
trabes Fem

ASOCIATIA
TRANSCENA

KVINDE
MUSEET
I DANMARK

This project was funded by the
European Union's Rights, Equality
and Citizenship Programme
(REC 2014-2020)